

Živahno delovanje ZRVS

V občinski organizaciji ZRVS Ljubljana Center skoraj nikoli, razen v nekaj poletnih tednih, ne zamre živahno in razgibano delovanje našega članstva. Po spomladanskih predavanjih in strokovnih izpitih smo imeli še v gosteh tovariše iz sarajevske regije ob letošnjim srečanju ZRVS Jugoslavije v naši republiki. Taka predavanja, kakor tudi strokovni izpiti, so bili v še kar zadovoljivem številu obiskani. Tudi rezultati strokovnih izpitov so bili na dostojnem nivoju. Jeseni so bili prirejeni še naknadni roki za strokovne izpite. To pa za to, da bi tovariši, ki zaradi kakršnihkoli tehničnih razlogov niso uspeli v spomladanskem roku opraviti svoje dolžnosti. Po dosedaj zbranih podatkih so bili tudi ti izpiti na zadovoljivem nivoju. V okviru strokovnega izobraževanja našega članstva je planirano še ne-

kaj predavanj, ki bodo brez dvoma, zanimiva za člane. Vse to delo je bilo opravljeno v okviru strokovne komisije pri občinski organizaciji ZRVS, kakor tudi ustreznih komisij pri krajevnih organizacijah. Tudi vse ostale komisije so večkrat zasedale. Bralcem tega sporočila bo verjetno zanimiva informacija, da je kadrovska komisija pri občinski organizaciji, kakor tudi ustrezne kadrovske komisije pri krajevnih organizacijah, v tem času temeljito obravnavala kadrovska vprašanja naše organizacije. Kot rezultat tega dela, na podlagi uspešnega delovanja vsega članstva je bilo predlaganih za napredovanje v višji čin več kot 60 RVS, v spodbudo in kot priznanje za dosedanje delo pa je bilo za državna odlikovanja predlaganih več kot 40 naših članov. Iz teh kratkih podatkov se da jasno videti zelo ži-

vahno delo naše organizacije. Dobro se zavedamo, da bi lahko storili še več, vendar se žal, nekateri člani premalo zavedajo svojih dolžnosti do svoje organizacije in svojega strokovnega izpopolnjevanja. Ob tej priložnosti bi želeli opozoriti, da tovarišev, ki ne izpolnjujejo dolžnosti, nikakor ne moremo predlagati za napredovanje v višji čin, čeprav bi si po nekaterih izpolnjenih pogojih tako napredovanje vendarle zaslužili. Zato bo maral tudi ta del članstva k naslednjim našim akcijam aktivneje pristopiti. Z vsem dosedanjim delom pa letošnji program še izdaleč ni izčrpan. Letos bomo pripravili še strokovna predavanja, tradicionalne proslave dneva republike in JLA. Udeležili se bomo tudi vseh tekmovanj, ki so predvidena za letošnje leto.

Tine Arko



Pljuski zastoni

Prvi jesenski dež je povzročil pravo nakupovalno histerijo v trgovinah z gumijastimi škornji. In kako ne, saj je marsikdo v samem Centru mesta doživel »mrzli tuš« izpod koles motornih vozil. V takem primeru človeku ne preostane drugega, kot da se napoti nazaj domov preobleč, ker bi se v nasprotnem primeru do pasu moker težko izognil pljučnici.

Morda se bodo sčasoma tudi komunalci usmili pešcev in zalili zahrbtno luže s tistim centimetrom ali dvema asfalta, da bo potem varneje hoditi v deževnih dneh po mestu.

(M. S.)

OSNUTEK SPREMENB IN DOPOLNITEV ZAKONA O TEMELJIH VARNOSTI CESTNEGA PROMETA

Pomembne novosti

Zvezni komite za promet in zveze je skupaj s celo vrsto zveznih in republiških organov pripravil osnutek zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o temeljih varnosti cestnega prometa. Gre za nekatere pomembne novosti v naši prometni zakonodaji, če bodo seveda preživele trnovo pot od osnutka do veljavnega zakonskega predpisa, ki bodo vplivale tako na naše obnašanje na cestah kot na samo varnost cestnega prometa. Ker je predlog sprememb dokaj obsežen, smo izbrali le nekaj najvažnejših, najbolj uporabnih za vsakdanjo rabo, če lahko temu tako vrsti.

– AVTOBUSI, KI PREVAŽAJO OTROKE ALI UČENCE, NAJ BI BILI OZNAČENI S POSEBNIM ZNAKOM. To pa seveda ni vse. Bolj pomembno je, da bo moral

VOZNIK USTAVITI VOZILO ZA TAKIM AVTOBUSOM, KADAR BODO OTROCI ALI UČENCI VSTOPALI ALI IZSTOPALI IZ AVTOBUSA. Saj veste kako je to, ko otrociček steče čez cesto. Morda pa ne bi bilo odveč, če bi podobno prepoved vožnje mimo ustavljenega avtobusa uvedli za vse avtobuse, kadar potniki vstopajo ali izstopajo.

– Varnostni pas je prav gotovo eno najbolj zanesljivih varnostnih sredstev pri avtomobilskih nesrečah. Doslej smo morali pasove vgrajevati v vozila v glavnem za okras. Po novem pa naj bi bilo zakonjeno OBVEZNO PRIPENJANJE VARNOSTNEGA PASU v vseh avtomobilih, katerih so, po doslej veljavih predpisih, bili vgrajeni varnostni pasovi. Čeprav je kazni za kršitev tega določila minimalna, najmanjša, kar jo

predvideva zakon, skratka 50 dinarjev, pa je to določilo zelo pomembno. Kajti miličnik ne bo voznika pustil odpeljati, dokler ne bosta voznik in sopotnik na prednjem sedežu privezana.

– Pomembne novosti so predvidene na področju zakonskega urejanja hitrosti motornih vozil. V naseljih je še vedno največja dovoljena hitrost 60 km na uro, ČE SEVEDA PROMETNI ZNAK, KI VELJA ZA CELO NASELJE NE DOLOČA DRUGAČE. Na cestah IZVEN NASELIJ pa je uveljavljena OMEJITEV HITROSTI in sicer:

– NA AVTOCESTAH NA 120 km na uro

– NA MAGISTRALNIH CESTAH NA 100 km na uro

– NA OSTALIH CESTAH NA 80 km na uro

Izredno zanimiva pa je predlagana »hierarhija« kazni

za hitrostne prekrške. Tako bo moral tisti, KI BO NAJVEČJO DOVOLJENO HITROST PREKORAIL ZA VEČ KOT 50 km na uro PLAČATI OD 500 do 6000 dinarjev, za prekoraitve HITROSTI OD 30 do 50 km na uro OD 300 do 3000 dinarjev, za prekoraitve HITROSTI OD 10 do 30 km na uro PA NA KRAJU PREKRŠKA MILIČNIKU 200 dinarjev, za prekoraitve DO 10 km na uro PA TUDI MILIČNIKU 100 dinarjev.

– Če se vam bo avto pokvaril na cesti in ga bo treba vleči do mehanika, BO TREBA ZADNJO STRAN VLEČENEGA VOZILA OZNAČITI Z VARNOSTNIM TRIKOTNIKOM.

– PROMETNI ZNAKI NA CESTAH IZVEN NASELIJ IN SICER ZNAKI ZA NEVARNOST IN IZRECNE ODREDBE MORAJO BITI ZARADI BOLJŠE VIDLJIVOSTI PREVLEČENI Z REFLEKSNIM PREMAZOM ALI OSVETLJENI Z LASTNIM VIROM SVETLOBE.

– Obstaja predlog, da bi naši avtomobilski nadebudneži

lahko ŽES 17 LETI OPRAVILI VOZNIŠKI IZPIT! Seveda pa bi morali vseeno počakati s »tapravo« vožnjo do 18. rojstnega dne.

– VOZNIŠKO DOVOLJENJE naj bi po novem VELJALO DO 65. leta STAROSTI NEOMEJENO, nič ga torej ne bi bilo treba do te starosti podaljševati, PO 65. LETU PA BO VELJAVNOST OMEJENA NA 3 leta, torej bi ga moral voznik podaljšati vsake tri leta

– in nazadnje še pomembna novost za motoristične in avtomobilistične športnike. Z ZAČASNO REGISTRACIJO BI BILA LAHKO OPREMLJENA VOZILA, UVOŽENA SEVEDA, KI SO NAMENJENA RAZSTAVLJANJU NA SEJMIH IN ŠPORTNIM TEKMOVANJEM.

To je seveda le kanček vseh predlaganih novosti prometnega zakona. Kaj bo od tega postala vsakodnevna zakonska obveznost, lahko le ugibamo. Sicer pa bomo o tem še pisali in vas pravočasno pripravili na novosti, ki bodo dokončno uzakonjene.

Marko Pirjevec

potrošnje, še posebej v obdobju 1985–2000.

Samo na ta način bo mogoče premagovati protislovja socialno-ekonomske strukture in s tem pospešiti nadaljnji razvoj proizvodnih sil v sistemu samoupravnih produkcijskih odnosov, v katerih postaja motiv dohodka temeljni motiv gospodarjenja združenega dela, delitev dohodka pa harmonično zadovoljevanje osebnih in družbenih potreb.

Na ta način bodo ustvarjene tudi razmere, v katerih se ponovno združujeta ekonomski in socialni razvoj, ekonomska in socialna politika v okviru enotnega socialističnega proizvodnega odnosa, ki eliminira razredno odtujenost med ljudmi po eni strani ter odtujenost področij, ki se povezujeja z menjavo dela po drugi strani.

Takšna usmeritev pa je v izhodiščih ostala več ali manj nedorečena in je treba prav socialno-ekonomski razvoj še posebej poglobljeno obravnavati ter razgrniti dileme, ki so prisotne, oziroma so prikriti zaradi tekočih problemov in težav, toda pri predvidenem nacionalnem dohodku te razvojne perspektive dobivajo drugačne vrednosti in dimenzije.

Razvoj negospodarskih dejavnosti

Ta razvoj je usklajen s potrebami, ki izhajajo iz gospodarskega

in družbenega razvoja. V razvojnem modelu je opredelitev, da bomo pokrili še nekatere dodatne potrebe, kar bo treba vključiti v srednjeročni program 1980–1985. Povečana rast do leta 1985 letno povprečno za 7,7%, v naslednjem razdobju pa povečanje letno za 5,7% sredstev. Taka izhodišča je treba še posebej pretehtati v javni razpravi, saj bo treba zaradi socialnih razlik prebivalstva omogočiti vsem normalen razvoj pri zdravstvu, sociali, izobraževanju in drugo.

Če razvoj gospodarstva ne bo sledil zastavljenim ciljem, bo treba iti v prerazdelitev družbenega proizvoda od osebne potrošnje na družbeno.

Kolikor rast družbenega standarda lahko izrazimo s predvidenimi sredstvi za razvoj negospodarskih dejavnosti, za toliko se bo družbeni standard na prebivalca tudi lahko razvijal. V planskem razdobju 1970–1975 je v Ljubljani predvidena poprečna stopnja rasti 5,6%, dočim v ostalih občinah ljubljanske regije 6,8%. V razdobju 1985–2000 se v Ljubljani načrtuje poprečna letna stopnja rasti 4,4%, ostale občine ljubljanske regije pa načrtujejo poprečno letno stopnjo rasti 4,8%.

Hitrejši razvoj družbenega standarda v ostalih občinah je v skladu s prizadevanjem po zmanjšanju razlik med občinami in v skladu s razvojem osebne porabe.

Seveda pa bo treba te ekonomske okvire razvoja dopolniti še s študijami, ki naj vsako negospodarsko dejavnost obravnavajo na njen specifični način. Mnenja pa smo, da približno dvakratno povečanje v dobi 15 let (oziroma 4-kratno v dobi 30 let) verjetno ne daje, na osnovi nujnih kvantitativnih povečanj, dovolj možnosti za uresničevanje razvojnih ciljev na tem področju.

Zaposlovanje

Analize dokazujejo, da bo delovna sila v Ljubljani postala omejitveni faktor razvoja. Izhod bo treba iskati v kvalitetnem premiku gospodarstva in negospodarskih gibanj z višjo kvaliteto strukturo in z večjo produktivnostjo dela. Paziti bo treba na strukturo zaposlovanja v gospodarstvu in družbenih dejavnostih, ker ima le-ta že sedaj tendenco naraščanja v administrativnem razvoju. Že v letu 1977 je bilo v Ljubljani 75% zaposlenih v gospodarstvu in 25% v družbenih dejavnostih, kar pa ni v skladu s srednjeročnim programom 1976–1980.

Že za prva tri leta razlike kažejo, da smo presegli povprečno stopnjo rasti zaposlovanja, ki je znašala 4,2%. Zato bo treba še enkrat temeljito preveriti tako strukturo zaposlovanja kot tudi njene absolutne odnose, zmanjša-

ti bo treba dnevne migracije s pravih pristopom in lokacijo gospodarskih objektov.

Nekaj odprtih vprašanj – nadaljnje razmišljanje

A) Prostorski razvoj Ljubljane:

Republiška resolucija predvideva sistematično krepitev in graditev mestnih središč, ki bodo pokrila z gospodarskim razvojem ves slovenski prostor. Ko govorimo o Ljubljani, se moramo zavedati njene vključenosti v širši prostor: regijo, republiko, federacijo. Iz tega vzroka bo potrebno mnogo medregijskih in medobčinskih akcij.

Zaradi razvoja mesta bo treba iti v širša zaledja. Da ne bo prostorskih nasprotij, bo treba prostor že sedaj vzeti kot regijo.

Usklajevati bo treba zemljiško politiko in urbanizacijo prostora. V programu je predvidena politika policentričnega razvoja mesta po koridorjih in zavestno oblikovanje urbanih členov, kot so: Podutik, Koseze, Črnuče, Notranje gorice itd.

Tu se Ljubljani avtomatsko odpira problem ureditve Barja, ki bi se pretežno uporabljal za kmetijstvo, turizem in nizko gradnjo.

Predvsem je treba Ljubljano razvijati tako, da bo več zelenih površin in boljša opremljenost urbanih členov.

Doseči je treba optimalno koncentracijo prostorskega razvoja s ciljem kvalitetnega prebivanja in dela v pogojih neonesnaženega in nerazrednotenega okolja. V tej zvezi je treba izoblikovati okvirne standarde in norme, s katerimi se lahko programira razvoj.

B) Stanovanjska izgradnja:

V projektu se predvideva 70.000 novih stanovanj. V planu 1976–80 je bilo predvidenih 17.000 stanovanj. Vse potrebe so bile grajene na predpostavkah načrtnega demografskega razvoja. Če to presežemo, so problemi odprti na novo.

Tu je še cela vrsta vprašanj, ki jih bo treba doseči. To so npr. soseske; normativi za stanovanjsko izgradnjo; samski, študentski, dijaški domovi; domovi upokoencev; objekti družbenega standarda; rekreacijski objekti.

Odnos med družbenimi in zasebnimi gradnjami (70% družbene in 30% individualne gradnje). V družbenem sektorju izgradnje se predvideva 67% družbene in 33% privatne lastnine.

V razpravi je bodoči sistem financiranja stanovanjske izgradnje, komunalne opremljenosti stanovanjskih sosesk in opremljenost v krajevni skupnosti bazno vprašanje.

To so odprte dileme, ki jih mora javna razprava izpostaviti, nosilci projekta pa opredeliti.